

## סנהדרין כח

### עניין: בעל כאשתו, אשה כבעלה

#### בית האוצר ח"א

**בבב (רז) אשתו** כנוט. יש להסתפק אי אמרי' גי' להיפוך דבעלה כנופה וע' תוס' כתובות (דף כ' ע"ב) דה מליא דרק באשה לגבי בעל אמרי' כמחמיה שדה ולא להיפוך משום דהאשה היא שדה של הבעל ואין הבעל שדה שלה ע"ש וא"כ הי' יל דרק אשתו כטילה אללו ונחמיה גוט אבל אין הוא נחשב גופה וע' מנחות (דף ל"ג

וד"ק היטב וע"ע בש"ס סנהדרין (דף כ"ח ע"ב) מהו שיעיד אדם באשת חורגו כסורא אמרי' בעל כאשתו כטומדיחא אמרי' אשה כבעלה ט' [ע"ש ברין דמר אחר חורא ומליא יל"פ] ומוכח קא' דאין חילוק בין האיש להאשה וכי היכי דאשתו כנופה ה"ה דבעלה כנופה ובאחי רק להעיר :

**וע"ע** בס' אור החיים עה"ת ויקרא פרשה כ' פסוק ט' שז' וז"ל שהרי בן מת ללד שנגע בכבוד אביו או בכבוד אחיו ואין אנו אומרים והרי אין כל הבן של האב או של האם להמית בשבילם וא"ת גם על זה דן אנכי למה יהי' המשפט הזה ליה גמר אומר אביו ואמו קלל פ"י כי כשמקלל אביו מקלל גם אמו וכן להיפוך והשעם ללד שהאב והאם הם גוף אחד כמאמרם ז"ל אשתו כנופה עכ"ל נראה שהבין ז"ל בפשיטות דהא דאשתו כנופה ה"ה דבעלה כנופה ושניהם יחד לט"ז אחר יחשבו [וכמובא להדיא מלשונם ז"ל וגם מנוף הכוונה דא"כ ה"י ראוי דרק במקלל אס' יחשב במקלל את האב משא"ל דאשתו כנופה אבל מקלל אב לא ה"י ראוי שיחשב מקלל אס' כיון שאין בעלה כנופה וכמובן] :

**והנה** ראיתי עוד בס' עץ חיים שער דרוש אבי"ע פרק ב' שז' שם בתוך דבריו וז"ל וכו' חבין מאח"ל אשתו כנופה דמי' כי הכריאה אשת האלילות היא שהרי הם חו"ב וכ"ל ואפ"י שיש גי' נשמות בכריאה נקרא גופות בערך נשמות דאילות כי כמו שהאשה מקבלת מבעלה כן הגוף מקבל מהנשמה עכ"ל הקדוש ונראה מדבריו ז"ל דהא דאמרי' אשתו כנופה אין הטוהר דהבעל והאשה לגוף אחד יחשבו רק הטוהר דהבעל הוא בחי' נשמה והאשה היא בחי' הגוף של הנשמה ע"פ שזה מוכרח מדבריו ז"ל שם וא"כ ממילא לפי"ז רק אשתו כנופה אבל אין בעלה כנופה שא"ל שיתחשב כאשה נפש והבעל גוף שלה כי האשה פחותה במדרגה מן הבעל ומקבלת ממנו ומשום זה הוא בחי' הגשמי והיא בחי' הגוף של וכמובן ומשאל זה כיט גם תכתי המחקר את התומר בנקבה והאורה בזכר וכעוד ובאחי רק להעיר :

#### תוס' כתובות ב :

**מציא** אמרה ליה נסתחפה שדהו. ואינו יכול לטעון דלדרכה מולה גרם דכיון דלא מיפקדה אפריה ורביה לא מיענשא כדאמרינן בהבא על יצמתו (יבמות דף סד:) ועוד דהאשה היא שדה של הבעל ואין הבעל שדה שלה<sup>(ט)</sup> : **לפיכך** חלה הוא אינו

#### אור החיים ויקרא כ, ט

ומעתה יאמר אדם והלא גם הבן אינו כולו של האב, כאומרם ז"ל (נדה לא.) שהאב והאם הם שותפין באדם הלזון מהאב והאודם מהאם, ואם כן מזה הטעם עצמו לא יתחייב האב על הבן מלד חלק האם, לזה אמר הכתוב אחר אזוהרת ועונש מעביר בניו למולך כי איש איש אשר יקלל וגו' מות יומת, ודקדק לומר את אביו ואת אמו, פירוש זה בפני עצמו, או זה בפני עצמו, כמו שדקדקו בתורת כהנים בפסוק זה עצמו חיוז על כל אחד משניהם, הרי שהבן מת ללד שנגע באביו או בכבוד אמו, ואין אנו אומרים והרי אין כל הבן של האב או של האם להמיתו בשבילם :

ואם תאמר גם על זה דן אנכי למה יהיה המשפט הזה, לזה גמר אומר אביו ואמו קלל, פירוש כי כשמקלל אביו מקלל גם אמו עמו, וכן להיפך, והטעם ללד שהאב והאם הם גוף אחד, כמאמרם ז"ל (מנחות נג:) אשתו כגופו, וכפי זה בין הנעשה לאחד מהם, או הנעשה מאחד מהם, לבניהם, יחשב לשניהם יחד, ולזה תמצא (שם נב:) שיעניש ה' לאיש להמית אשתו דכתיב (משלי כב כו) למה יקח משכנך מתחתיד :